

לוינסון מפזר איומים כדרכו. איומיו לא הפסיקו את הברור אכל מועז את פרסומו. אני מתאר לעצמי שבהל שמעמיק הברור מהברר ללוינסון - מה שלא ברור לצערי לחוקריו - שהסיכוי להעלים את הפרשה מהמסורה הולך ופוחת.

ביאשו פנה לוינסון לשמעון כדי להסביר לו את הקשר בין הסכומים שהם נושא החקירה לבין התרומות למפלגה.

כאמור, בין שמעון נפגש איתו ובין שלא נפגש, ברור שבהתנהגותו או מתגובתו יכול היה לוינסון להבין שאין בדעתו להבטיח להורידו מעמוד התליה. שמעון היה מודע למילכוד ונמנע ממנו.

האמת היא שיש קשר בין התרומות למפלגה לבין הכספים שנגנבו. הם היו מאותו מקור. לוינסון - בניגוד לאשר ידלין - לא הפריד בין הכיסים ובתיחומם הבטיח מלכתחילה שכל סכום יתחלק כך, שגילוי הגניבה יחשוף עקבות אל מפלגת העבודה.

קבוצת לוינסון מעוקבת כנראה לא רק אחר הביורורים אלא גם אחר התפשטות השמועה, הבינה שאתה פחות מודע לפרטים, ניצלה את היריבות בין לבין שמעון והצליחה למחות אותך להתפרץ כפי שהתפרצת.

הט ודאי גם ידעו את רגישותך להאשמות בדבר שתיתות וניצלו את נטייתך הטבעית לעבוד לצידו של המושמץ. הרגל שקנית לעצמך בימי מצוקתך. התפרצת ולא ידעת מה עשית. ההתפרצות שלך היא ההוכחה למה שיתחולל במפלגה או - אם תגיעו לשלטון - בממשלה ובעם, אם לא תכינו שכאשר אדם או קבוצה, מאיימים בכריית קבר אחים, אין שום דרך אלא להעמקד את איומיהם למבחן.

קיימות רק שתי אפשרויות:

- א) אן שהאיום הוא בלוף.
- ב) או שהאיום אמת ואי חשיפתו תגרום לכך שתמיד יהיו במערכת בעמדות מפתח, כמה אנשים ברי-סחיטה, אשר רק המאיים ידעו את זהותם ולפיכך רק לו תהיה שליטה עליהם.

זה חלום חיינו של כל סנדק. בישראל עדיין בחיתוליו.

כאן הוא נהנה מטפשות של אישי ציבור הנותנים לו לגיטימציה כאשר הם מסתופפים בחברת בריונים, על תקן של מקבצי גלויות או פופוליסטים. אבל לא ידוע לנו על כך שהם שבוים בידי עולט הפסע. החברות הזאת היא מכושרת אבל גלויה ולפיכך פחות מסוכנת.

אבל בארצות הברית, אפילו הגדרת הפסע המאורגן קובעת שפסע מאורגן הוא זה שיש לו מאחזים במערכת הלגיטימית, הן בעזרת אנשים שותדו והם שבוים בידי משחדיהם והן באמצעות איגודים מקצועיים או עסקים לגיטימיים, המשלמים מס ותורמים לקרנות צדקה של הקהילה.

לוינסון יצר מערכת אמריקאית אשר בה מעורבים ממנהיגי קיבוצים ועד יושבי ראש של מועצות מנהלים של הגדולות שבחברות. מהם מתוך טפשות ובאמונה תמימה שכך נוהגים בבנק ומהם מתוך רדיפת בצע.

אין ספק שלוינסון יסולק אבל דרך סילוקו תחרוץ במידה רבה את גורלה של תנועת העבודה. מפני שאם לוינסון לא ימסר למסורה עכשווה הוא ימסר למסורה ערב בחירות כאשר סקרי דעת הקהל יצביעו על ירידה משמעותית לליכוד

ארליך שידע על כל מחדלי אמפל, ורמז אפילו על כך בראיון ל [redacted] גנז או החומר לכשהתברר שלוינסון באמת איננו משחק. לארליך לא היה טעם לבזבז תחמושת על ביצה שלא נולה. ארליך לא ידע על השחיתות האישית ובודאי שלא חשב על מעורבותם של אחרים. ארידור יודע.

אסור לחשוב שינהג אחרת. פצצה כזאת זורקים רק כדי להציל את השלטון או לכבוש אותו. אחת צריך לדעת זאת יותר מכל אחד אחר.

דרך סילוקו תחרוץ את גורלה של תנועת העבודה לסוהר או לסחיה. מפני שכאשר נאבקים על השלטון משלבים ידיים ואז כולם מזדהמים.

אני תובע להורות להנהלת בנק הפועלים למסור את החומר למשטרה אפילו אם יהיו נפגעים נוספים או שעליכם תחול האחריות לתוצאות ואחם תשלמו את מחיר המפלה בעקבות הפרסום.

אני שונא מכתב זה גם ליעקב חזן כדי שיקום מלוא קומתו וישאל אתכם מדוע יכול הוא לספוג את הזעזוע של אחרון כהן ואתם לא רוצים לספוג את זעזוע קבוצת לוינסון. וכדי שישאל עצמו במלוא רצינות אם לא יציל את תנועת העבודה על ידי פרוק המערך באם תסרב מפלגת העבודה לטהר את המחנה.

העתיקים: ח"כ ש. פרס.
ח"כ ה. בר-לב
ח"כ משל
ה' בן אהרון, קיבוץ גבעת חיים מאוחד.
ה' י. חזן קיבוץ משמר העמק.

חברי המפלגה וההסתדרות, לתבוע חקירה באמצעות המוסדות הממלכתיים. זהו תפקידם על פי החוק. יש רק שני הסברים להתנהגותם. ההסבר האחד הוא שהם היו מעוניינים בטישטוש העניין ובהעלמתו. מפני שזה נגע לאיש מרכזי במפלגת העבודה, ומפני שהם חששו שמא יגרום הגילוי נזק למפלגה.

כלומר: שהם היו מוכנים להשתוק את הפרשה החמורה ביותר בתולדות משקדהעובדים, למען טובת המפלגה, כפי שהצטיירה בראי העינים של מוסר מעוות.

ההסבר השני חמור עוד יותר: שכל האישים האלה, או חלק מהם, האמינו שאכן יש כאן שימוש באמצעים פליליים למען מימון מפלגתם, ועל כן העדיפו להשתתף בקשרי ההשתקה.

יתכן שישני הסברים נכונים גם יחד. כדאי להרהר לרגע בהסבר השני. כאשר רוב מנהיגיה ופעיליה של מפלגה גדולה מאמינים שמפלגתם ממומנת בדרכים בלתי-חוקיות, יכול אדם ורזיו וממלח לבצע עיסקות פרטיות בקנה-מידה ענקי, מבלי שמישהו ינקוט אצבע כדי לעצור בערו. כאשר הכל מאמינים שגונים עמלות בלתי-חוקיות ומעבירים כספים בצורה פלילית כדי לממן את המפלגה, יכול איש-מפתח להעביר סכומי-עתק לכיסו הפרטי, מבלי שמישהו יחשוד בו. שהרי הכל נעשה בסתר, כדרכי-עקיפין ומבלי לדווח על כך כדני. יתכן שזהו אחד ההסברים לפרשת לוינסון: לפני דור הועברו כספים עצומים לקופת מפא"י בדרכים סמויות. אולם או נעשה הדבר בידי אנשים, שאיש לא העלה על דעתו שיכניסו את הכסף לכיסם הפרטי, ואכן לא היו מיקרים כאלה בצמרת מפא"י. היו כאלה בצמרת המפ"ל, ועל כך זכתה או מפלגה זו כבוז כללי.

ביתנים הלפז השנים, הרמה של איש-הציבור הישראלי הטיפוסי ירדה פלאים, כל הישוקי החברה הישראלית התרסו - ושוב אין אנשים שאמשר לסמוך עליהם שהם מסוגלים להעביר סכומים גדולים באורח בלתי-חוקי וחשאי, מבלי לשלוח את ידם בשלל.

אשמת הליכוד

אלם מיסמך זה מושיב גם את ראשי הליכוד על ספסל-הנאשמים. בעלי-המיסמך קבע מפורשות שגם שימחה ארליך, מנהיג הליברלים, וגם יורם ארידור, איש-חרות ושרי-האוצר, ידעו על הפרשה. גם הם השתתפו בקשר השתיקה וההשתקה.

מדוע? כאן לוקה בעלי-המיסמך בתמימות מסוימת. הוא סבר כי שני האישים שתקו, מפני שהמינו לרגע המתאים, ערכי-בחירות, כדי לפוצץ או את הפצצה מתחת לרגליה של מפלגת-העבודה. ההסבר מונח במקום אחר. הוא מסביר מדוע שותק הליכוד כמעט לגמרי גם עכשיו, מאז פתח העולם הזה בחשיפת הפרשה.

לפני שלושה שבועות פירסם העולם הזה (1.2.84) עובדה מדהימה: שיעקוב לוינסון הוא האיש שהציל את תנועת-החרות מן השערה-הנוראה של "קין תליחי", שזיעזעה אז את התנועה. בתוצאה מכך הורה מנחם בגין, הגנרלמן אסירי-התורה, לשימחה ארליך שלא לפגוע בלוינסון.

אפשר היה לחשוב כי למחרת פירסום זה תבוא זעקה של הכחשות מפי תנועת-החרות. אולם התגובה היחידה על הפירסום היה קול דממה דקה.

הליכוד מתייחס, בצדק, כאמון מלא לגילויי העולם הזה כפרשה זו. העסקנים מן השורה השניה, שאינם בסוד העניינים, אף פירסמו גינויים ואירגנו הפגנות נגד לוינסון. בוויכוחים פנימיים וחיצוניים מתייחסים אנשי-הליכוד אל גילויי העולם הזה כאל אמת מוכתה, שאין להרהר אחריה.

והנה, למישמע גילוי מדהים זה - הם שתקו. משום-כך אין פרשת-לוינסון עניין הנוגע למפלגה אחת בלבד. היא נוגעת לכל מפלגות המיסוד. כעצם שתיקתה, קיבלה תנועת-החרות על עצמה אחריות מלאה, שווה לזו של מפלגת-העבודה.

אם חשש מישהו שמא גילויי העולם הזה יעזרו לליכוד - הנה התשובה. עם כל רצונו הטוב (או הרע) אין הליכוד מסוגל לנצל פרשה זו למטרותיו, מפני שהוא עצמו מסובך בה עד מעל לראש. העולם הזה מגיש בזה את המיסמך המדהים לידיעת הציבור, כצעד גדול נוסף קדימה בחשיפת הפרשה הכלכלית החמורה ביותר בתולדות המדינה.